

Kamp Ashraf: 25 jaar strijd voor een democratisch Iran

Veel mensen weten dat het in Iran na de revolutie in 1979 de verkeerde kant is opgegaan. Iran werd een dictatuur waarin mensenrechten met voeten worden getreden. Maar veel mensen weten niet dat er vanaf het begin Iraniërs zijn geweest die zich tegen deze ontwikkeling hebben verzet. Al spoedig na de komst van ayatollah Khomeini in Iran bekritiseerde de Iraanse leider Massoud Rajavi het systeem van geheime revolutionaire rechtbanken, het naar zich toetrekken van de macht door Khomeini en de opbouw van de Islamitische Garde. Gaandeweg kwam Rajavi met zijn onder de Sjah verboden oppositiebeweging steeds meer in conflict met Khomeini. In 1981 verzamelde zich in Teheran een menigte van 500.000 mensen als protest tegen de mensenrechtenschendingen in Iran. Khomeini liet op de menigte schieten en liet tienduizenden tegenstanders vermoorden. Rajavi nam de wijk naar Frankrijk en richtte de Nationale Raad van Verzet van Iran (NCRI) op. Deze hielp vanaf 1986 een grote stroom verzetsmensen zich te vestigen in kampen in Irak om van daaruit Khomeini en diens opvolger Khamenei te bestrijden. De grootste van die kampen, strategisch gelegen niet ver van de grens Iran-Irak, bestaat nog steeds en wordt Kamp Ashraf of Ashraf City genoemd.

In 2003 vielen coalitietroepen Irak binnen. De Iraanse ballingen in Kamp Ashraf stelden zich neutraal op, waardoor zij het vertrouwen van de Amerikanen wisten te winnen. In 2004 sloten de 3400 Ashraf bewoners formeel een akkoord met de VS. Zij overhandigden al hun wapens, van tanks tot handvuurwapens, aan de Amerikaanse troepen en in ruil daarvoor kreeg ieder van hen een schriftelijk bewijs van bescherming. De Ashraf bewoners ontvingen toen ook de internationaal erkende status van “beschermde personen volgens de Vierde Conventie van Genève”.

Ondertussen was Iran druk bezig om Irak over te nemen. Door Irak binnen te vallen hadden de Amerikanen de Iraanse leiders van hun grootste tegenstander, Saddam Hoessein, verlost. Langzaam maar zeker breidde Iran zijn invloed uit en kreeg het Irak steeds meer in zijn greep. De huidige premier van Irak, Nouri al-Maliki, dankt zijn positie aan Iran en voert daarom de bevelen van de Iraanse leiders uit. Dat werd vooral duidelijk toen begin 2009 de Amerikanen Kamp Ashraf overdroegen aan Irak. Spoedig daarna sloten Irakese troepen Kamp Ashraf af van de buitenwereld. Vanaf toen waren de Ashraf bewoners hun leven niet meer zeker.

Intussen vonden in Iran zelf presidentsverkiezingen plaats, waarbij Ahmadinejad door grootschalige fraude als winnaar uit bus kwam. Massale demonstraties volgden. De demonstranten hadden het helemaal gehad met de verstikkende dictatuur en verlangden naar vrijheid en democratie. De demonstraties werden met harde hand neergeslagen, maar dat was voor de Iraanse regering niet genoeg. De 3400 Iraanse ballingen in Kamp Ashraf waren met hun satellietuitzendingen een belangrijke motor achter de massale demonstraties in Iran. Daarom gaf Iran aan Irak

de opdracht om Kamp Ashraf aan te vallen. Dit leidde op 28 en 29 juli 2009 tot 11 doden en honderden gewonden. Amerikaanse militairen stonden er bij en keken er naar, maar grepen niet in. De verantwoordelijkheid voor het kamp lag formeel nu immers bij Irak

In de periode daarna werd het leven van de Ashraf bewoners steeds verder bemoeilijkt, en werden deze geregeld ronduit geterroriseerd. Zo werden rond het kamp sterke lampen geplaatst en luidsprekers waaruit continu keiharde muziek klonk (klinkt), afgewisseld met vijandige leuzen. Zieken konden niet langer naar ziekenhuizen in de omgeving.

Deze sterk vijandige houding culmineerde in een verschrikkelijke moordpartij: op 8 april 2011 werd Kamp Ashraf opnieuw aangevallen nadat Amerikaanse waarnemers het kamp verlaten hadden. Deze keer met 36 doden en opnieuw honderden gewonden tot gevolg. Veel

van deze gewonden zijn er nog steeds slecht aan toe, omdat ze geen adequate behandeling krijgen. Ook zijn vier ernstig zieke Ashraf bewoners gestorven doordat hen medische zorg werd onthouden.

De onbewapende Ashraf bewoners zijn volkomen weerloos tegen de door de VS getrainde, maar door Iran aangestuurde, Iraakse troepen die hen bedreigen. De VS en de VN zouden de Ashraf bewoners moeten beschermen, maar daar komt in de praktijk niets van terecht. Wel is het Spaanse Hooggerechtshof vanwege schendingen van de Vierde Conventie van Genève een onderzoek gestart naar het optreden van de Irakese troepen. Maar dit is waarschijnlijk onvoldoende om een nieuwe aanval te voorkomen.